

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **KR 17 Management s.r.o.**, IČO 02940469, se sídlem Ocelářská 891/16, Praha 9, zastoupené Mgr. Ing. Miroslavem Hájkem, advokátem, se sídlem Karolinská 661/4, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2020, č. j. 25646/20/5300-22442-712851, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2023, č. j. 15 Af 27/2020-48,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2020, č. j. 25646/20/5300-22442-712851. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeny dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty vydané Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“). Jednalo se o devět platebních výměrů za zdaňovací období listopad 2016 až červenec 2017. Správce daně jimi žalobkyni vyměřil a doměřil daň v celkové výši 5.980.184 Kč a předeepsal penále v celkové výši 453.222 Kč.

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. V jeho odůvodnění uvedla, že pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, vznikla by jí větší újma, než jaká by jeho přiznáním vznikla jiným osobám. Platební výměry totiž znějí na částky v řádech milionů korun. Stěžovatelka se dle svých slov nenachází v uspokojivé ekonomické situaci a odkladný účinek kasační stížnosti může zabránit pro ni likvidačním následkům výkonu rozhodnutí žalovaného. Jiným osobám nevznikne odkladem výkonu rozhodnutí újma a nebude jím zasažen žádný důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti označila stěžovatelka za jediné možné řešení své tíživé situace.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru nelze návrhu vyhovět, neboť není dostatečně konkretizovaný. Neobsahuje totiž informace o skutečné ekonomické situaci stěžovatelky. Stěžovatelka

rovněž nežádala o přiznání odkladného účinku žalobě. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti chybí informace o tom, co se na ekonomické situaci stěžovatelky od doby podání žaloby změnilo. Likvidační následky zaplacení vyměřené a doměřené daně nelze dovozovat pouze z její výše, podstatné jsou i ekonomické poměry stěžovatelky, které z návrhu nevyplývají a nebyly doloženy. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tím, že by přiznání odkladného účinku nemohlo zasáhnout do důležitého veřejného zájmu, neboť v projednávané věci zjevně existuje veřejný zájem na řádném a včasném výběru stanovených daňových povinností. Závěrem žalovaný uvedl, že tvrzená tíživá situace stěžovatelky je řešitelná prostřednictvím institutu posečkání daně dle § 154 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

[4] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady [§ 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Pro posouzení, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatelka dostatečně konkrétně tvrdila a řádně osvědčila, jakou újmu pro ni právní následky rozhodnutí znamenají a z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatelka břemeno tvrzení a také břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či osvědčoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. např. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[6] Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelčin návrh a dospěl k závěru, že stěžovatelka své břemeno tvrzení a důkazní neunesla. Ve svém návrhu toliko tvrdila, že má podle platebních výměrů zaplatit částku v řádu milionů, což není v jejích ekonomických možnostech. Její tvrzení vykazují vysokou míru obecnosti a nejsou podložena žádnými listinami, ze kterých by vyplývalo, že se stěžovatelka skutečně nachází v ekonomicky tíživé situaci. Jak správně uvedl žalovaný, samotná výše doměřené daně neznamená její likvidační charakter, neboť musí být poměřována s ekonomickými možnostmi stěžovatelky. K těm však stěžovatelka konkrétně neuvedla vůbec nic. Stěžovatelka nadto k návrhu nepřiložila žádné listiny k osvědčení svých tvrzení.

[7] Jak kromě toho správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření, pokud má stěžovatelka ekonomické problémy, které jí fakticky znemožňují doměřenou daň zaplatit ve stanovené lhůtě splatnosti, nebo pokud by její zaplacení vedlo k ekonomické likvidaci stěžovatelky, může požádat o posečkání daně podle § 154 daňového řádu. Jestliže se tedy stěžovatelka skutečně chce bránit nepříznivým ekonomickým důsledkům spojeným s placením daní a jejich příslušenství, měla by k tomu v první řadě využít instituty dle daňového řádu, které jsou k tomu primárně určeny.

pokračování

[8] Na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že splatnost daní a jejich příslušenství nastala již před třemi lety, přičemž doposud stěžovatelka patrně nepodnikla žádné kroky, které by vedly k odložení jejich placení (alespoň nic takového v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdí). Nepodala ani návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Stěžovatelka tak měla dostatek času přijmout opatření, která by zamezila vzniku újmy, před kterou žádá poskytnout ochranu návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka v návrhu své počínání nijak nevysvětlila. Na základě obsahu účetních závěrek za roky 2021 a 2022 založených ve sbírce listin obchodního rejstříku lze důvodně pochybovat, že stěžovatelka vůbec nějakou ekonomickou činnost vyvíjí, neboť nemá žádné zaměstnance, zásoby, dlouhodobý majetek ani jiná aktiva. Vykazuje pouze závazky ve výši 30.876.000 Kč.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu